

544. Már nyugosznak a völgyek

J. S. Bach (1685–1750)

Már nyu-gosz-nak a völ-gyek, Az er-dők smin-den

föl-dek, Már al-szik a vi-lág, De míg el-jő az á-lom, A

szí-ve-met ki-tá-rom, S az Úr-hoz kül-dök hő-i-mát.

2. Ó, nap, hová tűntél el,
Hová úzött az éjjel,
Mely harcban áll veled?
Te nem ragyogsz az égen,
De más napom van nékem:
Betölti Jézus szívemet.

3. Már rám borul az éjjel,
De biztatnak reménnyel
Ott fenn a csillagok,
Hogy engem is a mennybe
Felvisz az Úr kegyelme,
Ha a földtől megválhatok.

4. A test nyugalmat áhít,
És leveti ruháit,
Halandóság jelit.
De Jézusom az égbe'
Öltöztet dicsőségbe,
Ha végörám elközelít.

Paul Gerhardt (1607–1676)